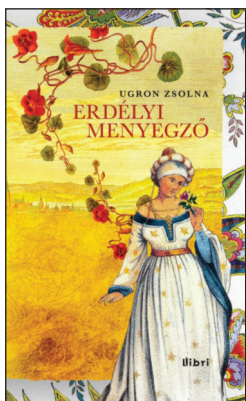

Nem rózsaszín leányálom

Kiskamaszkorom egyik kedvenc csikos regénye volt Jósika Miklós és Podmaniczky Júlia szerelmének története, az 1849 utáni emigránsok élete ugyanúgy, mint arról olvasni, milyen fűtés volt az erdélyi kastélyokban, és hol állítottak először karácsonyfát.

lyi kastélyokban, és hol állítottak először karácsonyfát.

Ugron Zsolna *Erdélyi menyegző* című regényében még korábbra ugunk, és itt már nem érzem a késztetést, hogy de jó lenne akkor élni. Hisz nem olyan esküvőről álmodunk, ahol „a vőlegény a nászasztal végén egyik kezével a kupáját markolva az asztalra borulva hortyog”, és mindent átsző a politika, a birtokokért és hatalomért való harc. Nem nőknek való vidék. Kivéve, ha regényt ír az ember, mert akkor épp egy (két) különleges nőalak kell abba a férfias világba, körülbástyázva kellő mennyiségű rejtéllyel. Na, meg persze szövevényes szerelmi szálalal, némi szexussal, mindezt kellően sok szoknya mögül libbentve fel, de csak finoman körülbeszélve, leginkább így: „öt egy hajnalon a szigeti várfa salétromosházának aljában meglátta, és gerjedelmét nem is gondolta megzabolázní.”

Nem csak Báthory Anna figurája kiválóan alkalmas erre, és kellően sokan beszéltek már róla (a szépirodalomban is: Móricz Zsigmond, Makkai Sándor), miközben kellően kevés valós, pontos történelmi tény van vele kapcsolatban ahhoz, hogy egy saját világot, valóságot teremtsen az író. Ugron Zsolna meg is teszi ezt, és számtalan ponton nem is a főhősön érdekel olvasóként, a mellékszereplők kapcsán rengeteg érdekes adalékot tudhatunk a korról, kezdve a ruháktól, a szépségápolásig, hogyan készítette a szolgáló Lin a „zernikből és feketeföldből és oltott mézből kevert szőrvesztőfőzetet”, vagy épp hogy akkor is festettek haját.

Azért nagy vállalkozás ennyi szálon, ennyi szereplőt mozgatni a 17. századi díszletek között, megtartva annak nyelvezetét, de közben annyira átültetni ezt maivá, hogy befogadható legyen, segítse a korabeli erdélyi világba áthelyezkedést, ne ránts on mindíg vissza. *Az erdélyi menyegző* nem az a könyv, amit lopva, oldalanként lehet olvasni, főzés közben, vagy két megálló között. Le kell ülni, le kell lassulni hozzá, hagyni, hogy szépen húzzon be a Báthoryak bajkeverő és cselszövő világa, mert ha nem, akkor bizony elég rázósak, döcögősek ahhoz azok az erdélyi utak, hogy eltévedjünk, és nehezen találunk olvasóként vissza közéjük. (*Ugron Zsolna: Erdélyi menyegző. Libri Kiadó, 2013, 350 oldal, 3490 Ft*)

Csapody Kinga

VILÁGPREMIER

New York, London, Budapest, Amszterdam, Tel-Aviv

A modern Izraelről
szeretettel,
őszintén

A szerzőről

„Ari Shavit költő és proféta egy személyben”
The Atlantic

A könyvről

„Nos, ez az a történetírás, amit Izrael érdemel. Gyönyörűen megírt, drámai fordulatokkal és erkölcsi tanulságokkal teli történet. Sok-sok éve a legjobb könyv, ami erről a témáról napvilágot látott.”

The New Republic

